

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

The House of Representatives (the House) and the Senate (the Senate) submitted the following resolution, which was referred to the Committee on the Judiciary.

RESOLUTION

Expressing the sense of the House of Representatives regarding Srebrenica.

У погледу читаве ујдурме са британском резолуцијом о Сребреници, најзанимљивије је било пратити понашање владе. Иако је најава резолуције доживела осуду јавности, и довољан број подршке из света, власт је данима чекала да се поводом ње изјасни. Опрезност сама по себи није лоша. Исхитреност често може да буде погубна, и због тога је трезвено промишљено размишљање више него пожељно. Али не у оваквим случајевима. Понекад је потребно показати одлучност у самом старту, да не би било забуне око озбиљности става. Због тога је нејасно шта је премијер чекао и вагао. Да није можда веровао да било каква резолуција из Лондона, везана за дешавања на Балкану, може да буде добронамерна према Србији?

У савременој историји међународних односа постоје и другачији примери, и одлучније државе. Када су крајем 2011. године из Француске стигле најаве (најаве!) скупштинског разматрања закона којим се осуђује геноцид Турске према Јерменима, и уводе строге затворске и новчане казне за његово негирање, из Турске је стигао одлучан одговор. Тадашњи председник Абдулах Гул је позвао председника Саркозија, и одлучно истакао да је против тог закона. Премијер Ердоган је запретио тешким последицама по политичке и економске везе две земље. Из Анкаре су у Париз отпутовале две делегације посланика и привредника, који су покушали да лобирају да се о закону не расправља. Након што је закон изгласан у оба дома француског парламента, повучен је амбасадор из Париза, а премијер Турске Ердоган је оптужио Француску за геноцид у Алжиру, замрзнуо војну и политичку сарадњу и суспендовао билатералне посете. И поред тога што су заједничке чланице НАТО пакта, француским војницима, авионима и бродовима забрањен је улазак у НАТО базе у Турској, а због тога је доведена у питање и трговинска размена, која износи 12 милијарди евра годишње. Далеко, неупоредиво више него трговинска размена између Србије и Велике Британије. Треба ли скренути пажњу и на то да је тако снажна реакција била уперена на интерни закон Француске, значи, на документ који нема баш никакав значај у међународном праву?

Дакле, касно смо реаговали, и слабо. Премијер очигледно не жели да тражи подршку

Русије, јер вероватно очекује да на смирен начин, дипломатским путем, ублажи текст најављене резолуције. Сигурно је то из искуства. Србија је светски позната по томе што је у блиској историји често успевала да промени одлуке великих западних сила.

А није да не би имао подршку у неком евентуално оштријем реаговању. Стизале су оне са разних страна, не само из Русије. Вероватно је најјаснију изјаву дао Ефраим Зуроф, директор центра, "Симон Визентал": "Волео бих да су нацисти склонили јеврејске жене и децу пре свог крвавог похода, уместо што су их убили, али то се није десило". [1](#)

А суморну, али одлучну подршку, Србија би имала и у броју убијених и протераних. Неће бити да смо толико геноцидни, да смо сами себе убијали и протеривали. За Олују нико није кажњен, а неће ни бити кажњен, иако је 250.000 (двестапедесет хиљада!) људи заувек протерано из својих домова. Не само протерано, него протерано под свакодневним нападима и ватром. Србија данас има највише избеглица у Европи. Зар то није показатељ геноцида?!

И да поменемо и дешавања око Сребренице, док се још то може. Уколико се усвоји британска резолуција, у наредним годинама усвајаће се и локални закони, "геноцид" више неће смети да се доводи у питање, и јавно се више неће дискутовати о њему. У западним медијима се упорно форсира тема о "геноциду" над муслиманима, иако бројни независни извори тврде да је бројка од осам хиљада муслимана претерана. И уопште, какав је то "геноцид", кад "геноцидни" спасавају жене, децу и старце? У исто време, без икаквог стида се игноришу српске жртве. Као да оне не постоје, као да оне не заслужују правду. Кад се каже да је правда слепа, обично се не мисли на ту врсту слепила. Постоје пописане, именом и презименом 3.280 српске жртве у селима око Сребренице. Многи од њих су управо жене, мала деца и старци. Затирана су читава села. [2](#)

Шта је то, ако није геноцид?! А о њима се на западу никад не говори. Због тога је Младић у Хагу, а за Орића се одлучно тражи ослобађање. Извињавам се што их стављам у исту реченицу, они нису ни по чему слични. Овај други је крволочни геноцидни психопата. И још су многи изненађени како се неко уопште усудио да тражи његово

хапшење. Па је дошло и до бизарне ситуације да неки локални вођа Сребренице уцењује премијера Србије, и одлучује о његовом путовању.

Насер Орић из затвора поручује да он неће жив ићи на суђење у Србију. И ја му верујем. Или ће бити напрасно пуштен из притвора, правдајући то неком законском зачкољицом, или ће се исто тако нагло "смртно разболети". Зато што је сувише велики улог у игри. Исте оне моћне силе које су створиле, и годинама одржавале, мит о "геноциду" у Сребреници, врло добро знају да би се на суђењу појавили бројни докази који би тај "геноцид" довели у питање. А тешко је поверовати да би то неко дозволио, након што је толико тога уложено у стварање мита.

И узгред, ко је нашао да нас прекорева за геноцид, и подучава цивилизацијском понашању? Ничим изазвана, никако део сукоба, без позива на мешање, Велика Британија. "Империја у којој Сунце никад не залази", под чијом је заставом освојен читав свет, у име чије круне су читави народи заувек нестајали с лица земље. Каже се да становници територија које су освојиле колонијалне силе, данас говоре језиком својих некадашњих освајача, што важи за све, осим за територије које је освојила Британија - у тим државама данас углавном нема локалног становништва које би могло да говори било којим језиком. Геноцид?

Било је геноцида на Балкану раније. Кад је Броз правио Југославију, одлучио је да све злочине стави под тепих. Направљен је музеј у Јасеновцу, и још неки други, али се мало говорило о томе. Никад није написана никаква резолуција, онако, у хуманистичком духу, тек да се осуди злочин, да се не забораве злочинци. Да се случајно неки народи не би повредили и увредили. Злочин и нису направили Хрвати, него Усташе, а они су били неки далеки зликовци, нешто као Марсовци, скоро да их није ни било, осим што би се у Југославији појавили повремено, да ту и тамо поставе по коју бомбу. Па се онда све опет

гурало под тепих, све зарад мирне, "братско-јединствене" будућности. Имало је то смисла. Разумем потребу озбиљног владара, који прави велику државу, да игнорише злочине зарад стабилне државе.

Ово сад је мало другачије. Злочини једних се и даље гурају под тепих, али се поново, у име "заједничке" мирне будућности, злочини других оцењују у Хагу, и осуђују резолуцијама. Али, до тог циља, мирне будућности, може се доћи само на два начина. Или осудити све, или не осуђивати никога. Јасно је због чега баш Британија и САД желе овај пут до "мирне будућности", и јасно је какву то будућност тиме прижељкују, али је нејасно због чега су Немачка и Француска и даље толико уздржане.

Кад смо већ код историјских подсећања, требало би подсетити да смо имали искуства са тим. Одбацили смо две резолуције Информбироа (то је она братска организација због које је направљен Хотел Славија, као прво седиште), иако је тада моћни Совјетски Савез претио инвазијом са читавим Источним блоком. Одбацили смо и аустроугарски Ултиматум 1914., а и он је био нека врста резолуције, јер је тамо изречен став који је подразумевао као чињеницу да је Србија крива за атентат у Сарајеву. Обе резолуције су одбачене, иако под претњом рата, јер смо тада имали свој независан пут; 1948. нас није много занимало дружење са Стаљином, а ни 1914. пријатељство са бечким двором и моћном "Малом Европом". Због тога мислим да одлука да ли ће се изрећи оштро противљење оваквој резолуцији или не, да ли ће се тражити помоћ Русије или не, не зависи од процене реалних интереса Србије, него од процене пута Србије, од тога да ли желимо да будемо део те "пријатељске" Европе или не.

1

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/dosije/aktuelno.292.html:553396-Lovac-na-naciste-Apsurd-no-je-porediti-Srebrenicu-sa-holokaustom>

2

<http://www.nspm.rs/dokumenti/kompletan-spisak-ubijenih-srba-u-bratuncu>

<http://www.koreni.net/broj37/dokument.htm>

Геноцидна резолуција

Пише: Зоран Грбић
понедељак, 22 јун 2015 13:28

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.292.html:407771-Svajcarski-poslanik-Srbi-zrtve-u-Srebrenici>